

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 224.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000435184/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

thi baade hun og han fortalte mig om Prinsesse Snevittigen. Og hver Gang jeg kalder jer Philippichen, saa maa jeg tænke paa Snevittigen, — fordi I er snart som saadan en lille fin, hvid Prinsesse.»

»Hvad er nu det for Snak! Hvor kan I tænke paa slige taabelige Eventyr, naar Gud har nylig ladet jer times en saa stor Naade og Velgjæring?«

»Nej, I har Ret, Magister Philip. Men det kommer alligevel af Guds Naade. Aldrig saa snart slipper jeg vel ind i Troens velsignede Land, saa har jeg Hovedet fuldt af den Slags taabelige Ting. Det maa vistnok stamme fra Barndommen, da jeg hørte for meget af sligt. — — Men giv mig nu noget at spise, Magister Philip, I har vel ikke spist jeres Davre allerede?«

»Jo, det har vi. Men Mad skal der ikke mangle —« Magister Philip gik ind i Stuen ved Siden af og kom straks efter tilbage.

»Og saa maaskee er I nu atter fast bestemt paa at brænde Pavens Bulle i Dag, Doktor Luther?«

»Ja, *fast* bestemt det er jeg — saavidt som man kan være *fast* bestemt paa en Ting, der falder En saa let og ligetil, som dette nu gjør mig. Det skal være mig saa let nu som at spise min Davre.«

»Det er forunderligt, — naar jeg tænker paa, hvor angst og yklende I var igaar, da vi gik histude paa Isen.«

»Ja, — men det har ikke været selve den Ting. Det var jo mit eget Regnskab med Gud, som var bleven mig usikkert, — saa bliver alt andet det med det samme. Og naar blot jeg er sikker paa Guds Naade mod *mig*, saa gaar alt andet af sig selv, saa har jeg Mod, til hvad det skal være.«

»Ja, det forstaar jeg nu sletikke med jer: hvordan en Ting, som I tillægger saa svære Følger — hvordan I kan gaa sorgløs til den —«

»Det er vel nok hellerikke for mine Dyders Skyld. For naar blot mine egne Sager er i Orden med Gud, og hans Fred er i mit Hjerte, saa kan jeg sagtens besørge *hans* Sager for ham, om han vil have mig dertil. Det tager jeg mig vist ikke videre nær. Hans Fred i mit Hjerte er stærkere end al Verden. Nu dette i Dag — jeg kunde saa let gjøre meget større Ting med det samme, om han forlangte det. — — Ah, dér kommer varm Mælk og Ost og Brød! Tak! Tak! Du kjære, himmelske Fader, for det dejlige Brød og for al Din Godhed nu og evindeligt! — Og Tak, Philippichen!« fra hvis